

Rb Den Bosch, 19 december 2007, Prins en Ploes

AUTEURSRECHT

Makerschap filmwerk

- [Taminiau is maker van onder haar leiding en toezicht en door werknemers gemaakte serie](#)

Als onweersproken staat vast dat deze serie in opdracht van Verkade is vervaardigd door met name werknemers van Taminiau onder leiding en toezicht van Taminiau. Derhalve geldt overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 1, 5 en 7 van de Auteurswet Taminiau als maker van de serie.

- [Mede makerschap derde, doet daaraan niet af](#)

Aan een en ander doet niet af dat wellicht de naast Taminiau door Verkade aangetrokken heer W. Paulussen geldt als de maker van afzonderlijke werken, zoals de bij de vervaardiging van de serie gebruikte decors en de karakters Prins en Ploes, en op grond van artikel 45 a Aw mede als maker van de serie. Vast staat dan ook dat Taminiau op enig moment als maker (mede) auteursrechthebbende was met betrekking tot de serie Prins en Ploes.

- [Verkade geldt echter als producent cfr. artikel 45a\(3\) Aw](#)

Met Verkade is de rechtbank evenwel van oordeel dat niet Taminiau, maar Verkade dient te worden aangemerkt als de producent van de serie Prins en Ploes in de zin van artikel 45a lid 3 Aw, nu zij geldt als degene die verantwoordelijk is voor de totstandbrenging van deze serie met het oog op de exploitatie daarvan. Voor het producerschap geldt het vereiste dat de producent kapitaal verschaft, risico draagt en de makers van het betreffende werk engageert. Tussen partijen is in confesso dat Verkade de serie heeft doen vervaardigen met het oog op de promotie van haar producten door middel van openbaarmaking van de serie. Niet kan worden gezegd dat Verkade slechts is opgetreden als opdrachtgever. Immers, Verkade heeft niet slechts aan Taminiau opdracht verstrekt tot het vervaardigen van deze serie, maar heeft ook de daarvoor met Taminiau overeengekomen prijs van €168.000,-betaald en draagt derhalve het risico dat zij het door haar in de serie geïnvesteerde bedrag niet zal kunnen terugverdienen door middel van exploitatie van de serie. Voorts is het Verkade die de makers van de serie, te weten Taminiau (op grond van artikel 7 Aw als werkgever van het merendeel van de feitelijke makers) en de heer Paulussen, heeft geëngageerd.

- [Wettelijk vermoeden van overdracht auteursrechten aan producent van toepassing bij gebreke van andersluidende regeling](#)

Het vorenstaande brengt met zich dat Taminiau en de heer Paulussen overeenkomstig het bepaalde in artikel 45d Aw worden geacht het recht aan Verkade te hebben overgedragen om de serie Prins en Ploes te veeelvoudigen in de zin van artikel 14 Aw, derhalve ook op video, dvd en andere beeld- en geluidsdragers. Voor zover Taminiau al heeft bedoeld te stellen dat partijen schriftelijk een van artikel 45d Aw afwijkende regeling zijn overeengekomen, heeft zij deze stelling onvoldoende onderbouwd. Een dergelijke regeling is niet opgenomen in de opdrachtbevestiging van 28 februari 2004, de offerte d.d. augustus-september 2003 waarnaar in de opdrachtbevestiging wordt verwezen of enige andere door partijen in het geding gebrachte productie. Uit de enkele vermelding in de opdrachtbevestiging dat Taminiau erkent dat de intellectuele eigendomsrechten op de karakters Prins en Ploes en de naam van het programma eigendom zijn van Verkade als opdrachtgever kan, zeker in het licht van de brief van 8 oktober 2003 met betrekking tot de overdracht van intellectuele eigendomsrechten aan Verkade, niet worden afgeleid dat partijen zijn overeengekomen dat Taminiau rechthebbende zou blijven ten aanzien van de overige intellectuele eigendomsrechten.

OPDRACHT

Levering serie in Digital Betacam

- [Taminiau is gehouden om aan Verkade de serie te leveren op Digital Betacam \(digibeta\), zoals tussen partijen blijkt de opdrachtovereenkomst van 28 februari 2004 is overeengekomen en aan Verkade de zaken af te geven welke zij nodig heeft om de serie te exploiteren](#)

Taminiau heeft haar weersproken stelling dat Verkade haar heeft verzocht de serie te leveren op dvd's in plaats van op digibeta onvoldoende onderbouwd in het licht van hetgeen Verkade onweersproken heeft gesteld omtrent de geleverde dvd's, namelijk dat dit slechts de gebruikelijke zichtkopieën (viewing dvd's) betrof, welke snel en tegen geringe kosten konden worden geproduceerd en welke slechts dienden om Verkade in staat te stellen de diverse afleveringen te beoordelen

4.4. Vast staat dat Taminiau zich heeft verplicht de serie "Prins en Ploes" vertoningsgereed, derhalve voorzien van begin- en eindtitels, af te leveren. Als onvoldoende weersproken staat vast dat de afleveringen niet voor vertoning gereed zijn, nu daaraan begin en eindtitels ontbreken. Of de diverse omroepen al dan niet akkoord zullen gaan met de door Verkade gewenste begin- en eindtitels regardeert Taminiau niet.

4.5. Gelet op het vorenstaande luidt de conclusie dat Taminiau gehouden is om aan Verkade de serie te leveren op Digital Betacam (digibeta), zoals tussen partijen blijkt de opdrachtovereenkomst van 28 februari 2004 is overeengekomen en aan Verkade de zaken af te geven welke zij nodig heeft om de serie te exploiteren.

Vindplaatsen: [Boek9](#); AMI 2008, nr. 4, p. 50, m.nt. Kabel; IER 2008, nr. 28, p. 114

Rb Den Bosch, 19 december 2007

(J.K.B. van Daalen)

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 144156/ HA ZA 06-1266

Vonnis van 19 december 2007

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid VERKADE VEENENDAAL B.V.,

gevestigd t: Veenendaal,

eiseres in conventie,

verweerster in reconventie,

procureur mr. J.E. Benner,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid TAMINIAU LICENSING & PUBLISHING B.V.,

Gevestigd te Drunen, gemeente Heusden,

gedaagde in conventie,

eiseres in reconventie,

procureur mr. J.E. Lenglet.

Partijen zullen hierna Verkade en Taminiau worden genoemd.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding

- de conclusie van antwoord, tevens conclusie van eis in reconventie

- het tussenvonnis van 16 augustus 2006

- de conclusie van antwoord in reconventie

- het proces-verbaal van comparitie van 9 oktober 2006

- de conclusie van repliek in conventie, tevens akte houdende vermeerdering van eis

- de conclusie van dupliek in conventie en van repliek in reconventie, tevens akte houdende vermeerdering van eis

- de conclusie van dupliek in reconventie

- de pleidooien en de ter gelegenheid daarvan overgelegde stukken.

1.2 Ten slotte is vonnis bepaald,

2. De feiten

2.1. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet betwist, alsmede op grond van de onweersproken inhoud van de door partijen overgelegde producties, staat het volgende vast. Verkade is fabrikant van honden - en kattenvoer. Zij brengt haar producten in de handel onder de merknaam Prins. Taminiau vervaardigt audiovisuele werken. Op 28 februari 2004 heeft Verkade aan Taminiau opdracht verstrekt tot de productie van 52 afleveringen van een audiovisuele serie genaamd "Prins en Ploes", waarin een hondenkarakter (Prins) en een kattenkarakter (Ploes) de hoofdrol spelen. Na het sluiten van de overeenkomst hebben partijen in onderling overleg het aantal afleveringen verminderd tot 50. Taminiau heeft de geproduceerde afleveringen van "Prins en Ploes" op dvd aan Verkade geleverd. Verkade

heeft de overeengekomen prijs van € 168.000,- voor de serie aan Taminiau voldaan.

3. Het geschil

in conventie en in reconventie

3.1. Verkade vordert - kort gezegd - dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, Taminiau veroordeelt om de 50 afleveringen van de door haar geproduceerde audiovisuele serie Prins en Ploes conform de tussen partijen gesloten opdrachtovereenkomst vertoningsgereed te maken door de afleveringen af te werken en te voorzien van begin - en eindtitels, alsmede binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis de in het petitum van de dagvaarding onder a t/m e genoemde zaken met betrekking tot de serie Prins en Ploes aan haar te leveren, een en ander op straffe van verbeurte van een dwangsom, en voorts Taminiau veroordeelt om aan haar te betalen een bedrag van €904,- ter zake van buitengerechtigde kosten, met veroordeling van Taminiau in de kosten van het geding. Uitsluitend voor het geval de rechtbank mocht oordelen dat op Taminiau geen verplichting rust om de serie alsnog op te leveren als oorspronkelijk is overeengekomen, vordert Verkade dat Taminiau wordt veroordeeld om aan haar binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis een bedrag te betalen van € 14.056,-, althans een door de rechtbank in goede justitie te betalen bedrag, wegens onverschuldigde betaling.

3.2. Verkade legt - zakelijk weergegeven - het volgende aan haar vorderingen ten grondslag.

Op Taminiau rust de verplichting om de geleverde serie Prins en Ploes in overeenstemming te doen zijn met het gebruiksdoel, te weten exploitatie middels televisie-uitzending, dvd en video en om alle materialen te leveren die dienstig kunnen zijn aan dit gebruiksdoel. Het gebruiksdoel brengt met zich dat de 50 afleveringen vertoningsgereed op digitaal format (Digital Betacam, of wel Digibeta) dienen te worden geleverd, een en ander zoals omschreven in de offerte. Aan deze verplichting heeft Taminiau tot op heden niet voldaan. De afleveringen zijn niet vertoningsgereed aangezien daaraan de begin- en eindtitels ontbreken. Verkade heeft nimmer de Digibeta banden ontvangen. Verkade wenst een aantal zaken, waaronder diverse digitale gegevensdragers met onder meer de offline montage, logboeken en cuesheets mede geleverd te krijgen teneinde zelf eventuele wijzigingen in de afleveringen te kunnen aanbrengen. Verkade maakt aanspraak op de door haar gemaakte buitengerechtigde kosten.

3.3. Taminiau voert - zakelijk weergegeven - het volgende verweer.

Taminiau heeft aan alle op haar rustende verplichtingen uit de overeenkomst met Verkade voldaan. De reeds aan Verkade geleverde afleveringen zijn vertoningsgereed. Het is niet mogelijk op voorhand begin - en eindtitels aan te brengen, omdat de diverse omroepen te dien aanzien verschillende eisen stellen. Op verzoek van Verkade is de productie in afwijking van de offerte niet op Digital Betacam, maar op dvd's aan Verkade uitgeleverd. Onjuist is dat Taminiau verplicht zou zijn om de door Verkade gevorderde digitale gegevensdragers, logboeken en uitzendtapes kosteloos aan Verkade

te leveren. In augustus/september 2003 heeft Taminiau aan Verkade voorgesteld om een informatief en educatief kinderprogramma te doen uitzenden en heeft zij daartoe een televisieconcept c.q. een format voor een televisieprogramma bedacht en uitgewerkt. Uit de inhoud van de offerte van Taminiau blijkt dat de productie voortvloeit uit een televisieconcept en dat partijen bij het sluiten van de onderhavige overeenkomst uitsluitend voor ogen hebben gehad om de productie op televisie in Nederland te doen uitzenden. In de offerte wordt op geen enkele wijze gerefereerd aan de exploitatie van de productie middels dvd en/of video. Verkade wenst thans te bewerkstelligen dat zij de productie van Taminiau zonder toestemming van Taminiau kan verveelvoudigen en op dvd en video kan exploiteren. Partijen zijn bij artikel 7 van de overeenkomst expliciet overeengekomen dat de intellectuele eigendommen op de karakters Prins en Ploes en op de naam van het programma eigendom zijn van Verkade. Taminiau is evenwel krachtens de overeenkomst auteursrechthebbende gebleven op al het beeldmateriaal van de productie en het daaraan ten grondslag liggende televisieconcept. Verkade heeft van Taminiau uitsluitend toestemming verkregen om de productie in ongewijzigde vorm in Nederland op televisie uit te doen zenden. Iedere andere vorm van exploitatie is zonder toestemming van Taminiau als auteursrechthebbende niet toegestaan. Onduidelijk is op grond waarvan Verkade recht zou hebben op levering van het ingeladen materiaal, de volledige offline montage met EDL code en de OMF files, logboeken en cuesheets.

3.4. Taminiau vordert in reconventie dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad, verklaart voor recht dat Taminiau auteursrechthebbende is op het televisieconcept "Prins voor Prins Petfoods 2004", de productie "Prins & Ploes", alsmede ten aanzien van al het beeldmateriaal en alle scripts die aan voornoemd televisieconcept dan wel voornoemde televisieproductie ten grondslag liggen, verklaart voor recht dat het Verkade uitsluitend is toegestaan om aan haar geleverde afleveringen van de productie "Prins & Ploes" op televisie in Nederland uit te (doen) zenden en dat het Verkade is verboden het televisieconcept en/of de productie "Prins & Ploes" zonder voorafgaande toestemming van Taminiau te verveelvoudigen of anderszins openbaar te maken en Verkade veroordeelt om onmiddellijk na betekening van dit vonnis ieder gebruik van het televisieconcept "Prins voor Prins Petfoods 2004" en/of de aan haar geleverde productie "Prins & Ploes"- anders dan ter uitzending daarvan op de televisie in Nederland - te (doen) staken en gestaakt te (doen) houden, een en ander op straffe van verbeurte van een dwangsom.

3.5. Verkade heeft, voor zover direct van belang, nog het volgende aangevoerd. Gelet op de omstandigheid dat Verkade geen plannen heeft of enig begin heeft gemaakt om de serie "Prins & Ploes" openbaar te maken en/of te verveelvoudigen, anders dan middels verspreiding via televisie, is het door Taminiau gevraagde stakingsverbod volkomen prematuur en dient dit geen enkel doel of belang. Aan Taminiau komt niet

het auteursrecht op de productie toe nu zij niet geldt als de maker van die serie. Taminiau heeft niet zelf het scheppende werk verricht. Taminiau is evenmin producent van de serie in de zin van artikel 45a lid 3 Aw. Voor het producentschap is vereist dat de producent kapitaal verschafft, financieel risico loopt en de makers engageert. Het volledige kapitaal om de serie te vervaardigen is door Verkade verschafft. Taminiau heeft geen financieel risico gelopen. Verkade heeft ook een van de makers, namelijk de heer W. Paulussen geëngageerd. Voor zover er in casu sprake is van een producent in de zin van artikel 45a lid 3 Auteurswet moet derhalve Verkade als zodanig worden aangemerkt. In haar hoedanigheid van producent heeft Verkade de rechten genoemd in artikel 45d Auteurswet, waaronder het recht de serie openbaar te maken en te verveelvoudigen. Het televisieconcept "Prins voor Prins Petfoods 2004" kan niet als werk in de zin van de Auteurswet worden aangemerkt. Het concept ontbeert iedere originaliteit, uitwerking en detaillering en is zodanig in algemene termen gesteld dat niet gezegd kan worden dat het een eigen oorspronkelijk en persoonlijk karakter heeft en het persoonlijk stempel van de maker draagt.

Voor zover aan Taminiau al auteursrechten op de serie toekwamen, heeft zij deze overgedragen aan Verkade. In de door Taminiau als productie in het geding gebrachte brief van Taminiau aan Verkade d.d. 8 oktober 2003 is onder meer vermeld:

"De auteursrechten op het beeldmateriaal, de characternamen en de scripts van de nog te produceren televisieserie voor Prins Petfoods worden door Taminiau Content Development C.q. Taminiau Television B. V. en Taminiau Licencing en Publishing B. V. overgedragen aan Prins Petfoods",

Deze passage geldt als een overdracht van toekomstige auteursrechten. De overdracht is stellig en zonder voorbehoud gemaakt. De aldus geformuleerde overdracht is aan te merken als een akte als bedoeld in artikel 2 lid 2 Aw. De overdracht van auteursrechten is niet gelimiteerd tot de rechten voor openbaarmaking of gedragingen van Taminiau afleiden dat toestemming bestond voor de exploitatie op bijvoorbeeld dvd. Verkade heeft een zeer forse investering gedaan in de serie, teneinde deze te kunnen gebruiken als marketinginstrument. Door Verkade exploitatiemogelijkheden te onthouden, wordt het haar onmogelijk gemaakt haar investering terug te verdienen. Gelet op de omstandigheden van het geval, is een beroep van Taminiau op een aan haar toekomend verbodsrecht naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar.

4. De beoordeling van het geschil in conventie en in reconventie

4.1. In de onderhavige procedure dient allereerst de worden bezien wie van partijen thans geldt als auteursrechthebbende ten aanzien van de serie Prins & Ploes. Als onweersproken staat vast dat deze serie in opdracht van Verkade is vervaardigd door met name werknemers van Taminiau onder leiding en toezicht van Taminiau. Derhalve geldt overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 1, 5 en 7 van de Auteurswet Taminiau

als maker van de serie. Aan een en ander doet niet af dat wellicht de naast Taminiâu door Verkade aange-trokken heer W. Paulussen geldt als de maker van afzonderlijke werken, zoals de bij de vervaardiging van de serie gebruikte decors en de karakters Prins en Ploes, en op grond van artikel 45 a Aw mede als maker van de serie. Vast staat dan ook dat Taminiâu op enig moment als maker (mede) auteursrechthebbende was met betrekking tot de serie Prins en Ploes.

4.2. Met Verkade is de rechtbank evenwel van oordeel dat niet Taminiâu, maar Verkade dient te worden aangemerkt als de producent van de serie Prins en Ploes in de zin van artikel 45a lid 3 Aw, nu zij geldt als degene die verantwoordelijk is voor de totstandbrenging van deze serie met het oog op de exploitatie daarvan. Voor het producentchap geldt het vereiste dat de producent kapitaal verschafft, risico draagt en de makers van het betreffende werk engageert. Tussen partijen is in confesso dat Verkade de serie heeft doen vervaardigen met het oog op de promotie van haar producten door middel van openbaarmaking van de serie. Niet kan worden gezegd dat Verkade slechts is opgetreden als opdrachtgever. Immers, Verkade heeft niet slechts aan Taminiâu opdracht verstrekt tot het vervaardigen van deze serie, maar heeft ook de daarvoor met Taminiâu overeengekomen prijs van € 168.000,-betaald en draagt derhalve het risico dat zij het door haar in de serie geïnvesteerde bedrag niet zal kunnen terugverdienen door middel van exploitatie van de serie. Voorts is het Verkade die de makers van de serie, te weten Taminiâu (op grond van artikel 7 Aw als werkgever van het merendeel van de feitelijke makers) en de heer Paulussen, heeft geëngageerd. Het vorenstaande brengt met zich dat Taminiâu en de heer Paulussen overeenkomstig het bepaalde in artikel 45d Aw worden geacht het recht aan Verkade te hebben overgedragen om de serie Prins en Ploes te verveelvoudigen in de zin van artikel 14 Aw, derhalve ook op video, dvd en andere beeld- en geluidsdragers. Voor zover Taminiâu al heeft bedoeld te stellen dat partijen schriftelijk een van artikel 45d Aw afwijkende regeling zijn overeengekomen, heeft zij deze stelling onvoldoende onderbouwd. Een dergelijke regeling is niet opgenomen in de opdrachtbevestiging van 28 februari 2004, de offerte d.d. augustus-september 2003 waarnaar in de opdrachtbevestiging wordt verwezen of enige andere door partijen in het geding gebrachte productie. Uit de enkele vermelding in de opdrachtbevestiging dat Taminiâu erkent dat de intellectuele eigendomsrechten op de karakters Prins en Ploes en de naam van het programma eigendom zijn van Verkade als opdrachtgever kan, zeker in het licht van de brief van 8 oktober 2003 met betrekking tot de overdracht van intellectuele eigendomsrechten aan Verkade, niet worden afgeleid dat partijen zijn overeengekomen dat Taminiâu rechthebbende zou blijven ten aanzien van de overige intellectuele eigendomsrechten.

4.3. Taminiâu heeft haar weersproken stelling dat Verkade haar heeft verzocht de serie te leveren op dvd's in plaats van op digibeta onvoldoende onderbouwd in het licht van hetgeen Verkade onweersproken heeft gesteld

omtrent de geleverde dvd's, namelijk dat dit slechts de gebruikelijke zichtkopieën (viewing dvd's) betrof, welke snel en tegen geringe kosten konden worden geproduceerd en welke slechts dienden om Verkade in staat te stellen de diverse afleveringen te beoordelen

4.4. Vast staat dat Taminiâu zich heeft verplicht de serie "Prins en Ploes" vertoningsgereed, derhalve voorzien van begin- en eindtitels, af te leveren. Als onvoldoende weersproken staat vast dat de afleveringen niet voor vertoning gereed zijn, nu daaraan begin en eindtitels ontbreken. Of de diverse omroepen al dan niet akkoord zullen gaan met de door Verkade gewenste begin- en eindtitels regardeert Taminiâu niet.

4.5. Gelet op het vorenstaande luidt de conclusie dat Taminiâu gehouden is om aan Verkade de serie te leveren op Digital Betacam (digibeta), zoals tussen partijen blijkt de opdrachtovereenkomst van 28 februari 2004 is overeengekomen en aan Verkade de zaken af te geven welke zij nodig heeft om de serie te exploiteren.

4.6. Verkade heeft voldoende onderbouwd dat zij daadwerkelijk buitengerechtelijke kosten heeft gemaakt. Naar het oordeel van de rechtbank kan het terzake gevorderde de dubbele redelijkheidstoets doorstaan.

4.7. Op grond van het hiervoor overwogene, zullen de vorderingen in conventie worden toegewezen en de vorderingen in reconventie worden afgewezen. De in conventie voorwaardelijk gevorderde vermeerdering van eis zal worden afgewezen, omdat de voorwaarde niet is vervuld.

4.8. Taminiâu zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van de procedure in conventie en in reconventie.

5. De beslissing

De rechtbank

in conventie

veroordeelt Taminiâu om de 50 afleveringen van de door haar vervaardigde audiovisuele serie Prins & Ploes conform de tussen partijen gesloten opdracht-overeenkomst vertoningsgereed te maken door de afleveringen af te werken en te voorzien van begin- en eindtitels;

veroordeelt Taminiâu om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan Verkade de volgende zaken met betrekking tot genoemde afleveringen van de serie Prins & Ploes te leveren in overeenstemming met de in de Nederlandse audiovisuele branche en televisiebranche gebruikelijke redelijke maatstaven:

- alle digitale gegevensdragers met daarop al het opgenomen en ingeladen beeld- en geluidmateriaal als aangeduid in het lichaam van de dagvaarding onder 10
- alle digitale gegevensdragers met daarop de offline montage als aangeduid in het lichaam van de dagvaarding onder 10
- alle digitale gegevensdragers met daarop de OMF files als aangeduid in het lichaam van de dagvaarding onder 10
- alle logboeken en cuesheets als aangeduid in het lichaam van de dagvaarding onder 11
- alle digitale Digibeta uitzendtapes met daarop vastgelegd de vertoningsgereede afleveringen;

veroordeelt Taminau tot betaling van een dwangsom van €1000,- per dag of gedeelte daarvan dat zij in gebreke is aan een of meer van de sub a tlm e bedoelde leveringsverplichtingen te voldoen, zulks met een maximum van €50.000,-;

veroordeelt Taminau om aan Verkade te betalen een bedrag van €904,- (negenhonderd en vier euro) als vergoeding van de door Verkade gemaakte buitengerechtelijke kosten; wijst af het meer of anders gevorderde;

in reconventie

wijst de vorderingen af;

in conventie en in reconventie

veroordeelt Taminau in de kosten van de procedure in conventie en in reconventie, aan de zijde van Verkade tot aan deze uitspraak in conventie begroot op €2.579,32 en in reconventie begroot op €452,-.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.K.B. van Daalen en in het openbaar uitgesproken op 19 december 2007